

VÍCTOR NAUDI
Conseller general d'SDP

Contractacions públiques: un escàndol

Només empresaris i professionals no vinculats a DA han de sotmetre's a concurrència?

El 17 de maig, el ministre Cinca feia mans i mànigues al faristol del Consell General per defensar el que és indefensable. Amb la minsa capacitat de convenciment d'algú que té la seva credibilitat molt minvada, havia de fer empassar un suplement de crèdit per fer front a l'allau de les despeses i honoraris d'advocat que l'AREB haurà de sufragar per les causes judicials derivades del procés de resolució de BPA.

El suplement de crèdit és enorme –gairebé de tres milions d'euros– i es podia haver previst en el pressupost del 2018. Però el ministre Cinca fa enginyeria comptable descarregant les despeses del pressupost 2018 per després explicar, enganyant, que es tanca l'exercici pressupostari per sota del previst i es redueix el deute.

La posició del ministre Cinca no ens sorprèn. El que sí que ens sorprèn és que altres formacions polítiques de l'oposició s'escandalitzin davant el capteniment del Govern en relació amb l'AREB.

El 2 d'abril del 2015, SDP fou l'única força política que va oposar-se a l'adopció de la llei que va portar al naixement de l'AREB. Ho vam fer convençuts que no es podia encarar una enorme crisi bancària al marge de l'estat de dret.

La llei que DA va promoure i que Liberals i PS van votar va malmetre parets mestres de l'edifici constitucional, com són els principis de no retroactivitat de les disposicions restrictives de drets individuals o que comportin un efecte o estableixin una

sanció desfavorable, de seguretat jurídica, de responsabilitat dels poders públics i d'interdicció de tota arbitrarietat.

Quan es dona un xec en blanc a una agència, eximint els seus membres de qualsevulla responsabilitat, s'està creant una mena de monstre jurídic, amb persones que se senten legitimades per funcionar al marge de la llei.

Tres anys després de la votació d'aquella llei, els consellers generals del PS, esquinçant-se la capa de consellers generals, han acabat presentant una esmena a la totalitat a un projecte de llei que ells van votar i aplaudir.

Una llei pensada i aprovada per permetre als membres de l'AREB fer el que els vingui de gust sense cap mena de control jurisdiccional, amb una disposició addicional quarta que afirma que els membres de l'AREB "... no són personalment responsables dels actes o decisions adoptats en l'exercici dels seus càrrecs o funcions, excepte en els supòsits de dol o negligència greu".

No els hauria d'estranyar que l'AREB hagi contractat, sense cap mena de respecte a la Llei de contractació pública, un despatx d'advocats en la nòmina del qual hi figura la persona responsable de secretaria general de DA i que no és pas advocat, perquè no disposa de la preceptiva autorització per exercir la professió.

I, si el secretari general de DA no pot exercir d'advocat, deu actuar probablement com el que a Madrid es coneix com un *conseguidor*. A Espanya defineixen així les persones que disposen

de gran proximitat i relació amb personatges de relleu. Dirigeixen assumptes i acosten els interessos al poder, assentats en una línia molt prima que separa el *lobby* del tràfic d'influències.

El resultat és que judicis en què els barems d'honoraris del Col·legi d'Advocats situen en 2.440 € són contractats i pagats per l'AREB a 30.000 €.

La legislatura va començar posant en perill l'estat de dret amb la Llei 8/2015 i s'acabarà enmig de constants burles a la llei de la contractació pública que DA es "salta a la torera".

Així, la publicitat i concurrència d'ofertes en els contractes públics només és d'aplicació als empresaris i professionals que no tinguin vincles directes amb el Govern de DA.

Als progressistes no ens ha calgut fer ara cap acte de contricció ni alçar la veu per ser els més valents de l'oposició. No vam votar la llei de l'AREB per considerar que establia una perillosa exempció de responsabilitat dels poders públics. Som coherents i quan votem una llei ho fem després d'analitzar-la i de comprovar si és conforme amb la Constitució.

Més enllà de l'escàndol dels honoraris convinguts i acceptats al *conseguidor* de DA, el problema és l'aplicació d'una mala llei que genera inseguretat jurídica, empara arbitrarietats i vol ajudar a eludir responsabilitats dels poders públics.

El problema és la llei que van votar 26 consellers generals, el 2 d'abril del 2015.